

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyně Mgr. Jitkou Zavřelovou ve věci

žalobce: **G. K.**, narozený dne X,
státní příslušník G.,
t. č. neznámého pobytu,
zastoupený opatrovníkem JUDr. Vítem Nevařilem, advokátem,
sídlem Václavské náměstí 808/66, Praha 1,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**,
sídlem Nad Štolou 3, Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2019, č. j. OAM-718/ZA-ZA12-ZA20-2019,

takto:

I. **Řízení se zastavuje.**

II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), doručenou zdejšímu soudu dne 16. 10. 2019, domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž byla žádost žalobce o mezinárodní ochranu podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), zamítnuta jako zjevně nedůvodná.
2. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Podle § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce).
3. Soud v průběhu řízení zjistil, že žalobce je neznámého pobytu. Žalobce za adresu svého pobytu v žalobě označil adresu P. s. B. – J. (dále jen „p. s.“). Ve vyjádření k žalobě ze dne 2. 12. 2019 však žalovaný uvedl, že žalobce má do dne 20. 12. 2019 propustku na adrese X, tatáž informace vyplynula z lustrace žalobce ze dne 4. 12. 2019 v elektronické evidenci žadatelů o mezinárodní ochranu. Jelikož se žalobce měl ode dne 29. 10. 2019 do 20. 12. 2019 zdržovat na adrese uvedené propustky, doručoval mu soud právě na tuto adresu. Na této adrese však žalobce dne 9. 12. 2019 soudní zásilku nepřebíral, podle doručujícího orgánu byl na místě neznámý. Z přípisu Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 10. 1. 2020, vyplynulo, že žalobcova poslední nahlášená adresa pobytu byla v místě pobytového střediska, a to až do jeho svévolného odchodu dne 21. 12. 2019. Současné místo pobytu žalobce jim nebylo známé. Ani žalovaný k dotazu soudu přípisem ze dne 17. 1. 2020 nesdělil více, tytéž informace byly dne 22. 1. 2020 ověřeny též

u pobytového střediska a vyplynuly i z lustrace žalobce v elektronické evidenci žadatelů o mezinárodní ochranu.

4. Za této situace ustanovil soud usnesením zdejšího soudu ze dne 22. 1. 2020, č. j. 45 Az 26/2019-36, žalobci opatrovníka. Ve vyjádření ze dne 6. 2. 2020 opatrovník žalobce argumentoval, že tvrzení, že žalobce svévolně opustil pobytové středisko, je vyvratitelná domněnka, není vyloučeno, že je žalobce neznámého pobytu proti své vůli nebo že tak učinil v krajní nouzi. Navrhl proto přerušení řízení do té doby, než žalovaný věrohodně prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, aby zjistil pobyt žalobce na území České republiky. Pro případ, že tak soud neučiní, navrhl, aby ve věci bylo nařízeno jednání.
5. Soud dne 2. 3. 2020 opětovně provedl lustraci žalobce v elektronické evidenci žadatelů o mezinárodní ochranu a ověřil pobyt žalobce u pobytového střediska, nezjistil však žádné nové informace k pobytu žalobce. Též z přípisu Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 6. 3. 2020, nevyplývala žádná nová informace, neboť současné místo pobytu žalobce jim nadále není známo. Konečně ani ze sdělení Správy uprchlických zařízení Ministerstva vnitra ze dne 5. 3. 2020 soud nezjistil žádný aktuální údaj o pobytu žalobce, neboť ode dne 21. 12. 2019, kdy byl žalobce z důvodu svévolného odchodu vyřazen z evidence ubytovaných v pobytovém středisku, nemají o žalobcově pobytu žádné informace.
6. Protože místo současného pobytu žalobce nelze zjistit, soud řízení zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu. K argumentaci opatrovníka žalobce soud dodává, že pro aplikaci tohoto ustanovení je rozhodná skutečnost, zda je soudu znám pobyt žalobce. Soud vyčerpал všechny dostupné a rozumné prostředky, které ke zjištění místa pobytu žalobce má k dispozici. Protože tak učinil bezvysledně, nezbylo mu, než řízení zastavit.
7. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože řízení bylo zastaveno.
8. O odměně žalobci ustanoveného opatrovníka bude rozhodnuto samostatným usnesením na základě soudu doloženého vyúčtování, popř. na základě skutečností zřejmých ze spisu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 10. března 2020

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
soudkyně